

در روش جداسازی لرزه ای ، سازه بر روی تکیه گاه‌هایی که قابلیت تغییر شکل جانبی زیادی دارند قرار می‌گیرد. در صورت وقوع زلزله ، عمده تغییرشکلها در تکیه گاه رخ داده و سازه مانند جسمی صلب با تغییرشکل‌های کوچکی ارتعاش میکند.

نصب جداگر باعث افزایش زمان تناوب و هم‌رازی سازه میگردد و بدین ترتیب بجای تقویت ظرفیت باربری سازه نیاز لرزه ای کاهش میابد.

به عبارت ساده تر بجای آنکه نیروی زلزله وارد سازه شده و تمهیداتی برای مقابله با آن در نظر گرفته شود از ورود نیروی زلزله به سازه جلوگیری شده و نیروی زلزله در تراز جداساز میرا میشود.

تدوین و انتشار دستورالعمل‌ها و ضوابط طراحی و اجرای جداساز لرزه ای در ایران نشان می‌دهد تصمیم‌گیری و هدف گذاری بر استفاده از این تکنولوژی در کشور عزیزمان وجود دارد و در حال حاضر نیز سازه‌هایی با جداساز لرزه ای طراحی و اجرا گردیده است.

[دوره جامع مدلسازی و طراحی سیستم‌های میراگر و جداساز لرزه ای](#)

[جهت کسب اطلاع از سایر مطالب آموزشی اینجا کلیک کنید](#)

[جهت کسب اطلاع از برگزاری دوره‌های آموزشی تخصصی مهندسی زلزله اینجا کلیک کنید](#)